

DE GROMMER

241

Periodiek van de,
Roei- & Zeilvereniging 'Naarden'
Onderwal 10a, 1411 LV Naarden

11-2025

De Grommer nr. 241
November 2025
40ste jaargang

De Grommer is een uitgave van de Roei- & Zeilvereniging Naarden, opgericht in 1952. De vereniging is aangesloten bij het Watersportverbond onder nummer 271.

Redactieadres

RansuiL 5,
 3435GM Nieuwegein
grommer@rzvnaarden.nl

Advertentie beheer

Openstaande vacature

Sluitingsdatum kopij 242

Voorjaar 2026

Clubhuis

Het 'Behouden Huys'
 IJsselmeerweg 6
 1411 AA Naarden

Rabo-rekening

Roei- en Zeilvereniging Naarden
 NL92 RABO 0343 7710 55

Ledenadministratie

Jurgen Schreij
leden@rzvnaarden.nl

Website: www.rzvnaarden.nl

Voor overige gegevens zie de laatste genummerde bladzijde

Omslag: Lyra Finale 2025

Foto's: Laurens Mooij

Redactie: Bert Piels, René Kempes

Opmaak: Rembrandt Studios

Drukwerk: Alleen digitaal.

De redactie behoudt zich het recht van kopijwijziging voor.

Pagina

1

Colofoon, Inhoud

2

Logboek voorzitter, René Kempes

6

Wind en strijd, Xander

10

X-79 DikkiDix, Wouter

13

Roeien naar Flevoland, Marie

17

Robbeknotsen 2025, Bertje

20

Toeren of RAC, Lieke Bos

22

Workshop Lijnen splitsen

24

Roeien op zee, Wilbert

28

Update Botenloods

30

The UK here we come, René

36

Wij Blijven CWO

37

Jeugdzeilen, Hugo

39

Hoofd instructrice, Karin

40

5 x Vragen aan Bram J/80

43

Bestuur en Commissies

Logboek voorzitter

Deel 10

René Kemps

Het is herfst en nat. Met een lekker glas wijn is het goed om het jaar eens terug te blikken. Persoonlijk was het een zwaar jaar. Het ziektebed en het daaropvolgende overlijden van mijn vader trokken een zware wissel. Afgelopen jaren heb ik met meerdere van jullie over soortgelijke situaties gesproken, maar eerlijk is eerlijk: je weet pas wat het is als jij aan de beurt bent.

Nuchter beschouwd heeft hij een mooie leeftijd bereikt en een goed leven gehad, met weinig ellende. Leuke kinderen ;-). Mooi toch, zou je zeggen. Dat klopt, maar diep van binnen voelt dat anders. Je mist een maatje, en ik had minder energie over voor extra zaken.

Hebben we dan stilgezeten? Nee, helemaal niet. Dat moet ook niet. Tijd heelt alle wonden. Het leven

gaat door – en watersport is dan juist fantastisch om te doen.

Zo hebben we (J/80 Jeeeeehhh!!!) dit jaar meegedaan aan het ONK en de Frostbite Cup, en de nieuwe editie is alweer gestart. Ik heb weer veel WAC-avonden gevaren en we wisten zelfs een tweede plaats in het klassement te behalen. Toch voelt dat anders dan met de Comodo. Daar moesten we wekelijks strijden met de Fairwind en de Flyer, en bleef het spannend tot het laatste toe.

Tsja, meedoen is belangrijker dan winnen, maar ik zou toch liever een tiende plek hebben met een structurelere aanwezigheid van de J/80-vloot. Dus mede-J/80-zeilers: blok die Woensdagavondagenda eens wat beter. Sterker nog – op de website staat de agenda voor 2026 al. Afwezigheid is dus eigenlijk onnodig.

Elders in dit nummer lees je mijn verslag van de reis naar de UK, dus dat ga ik hier niet nog eens overdoen. Eigenlijk ben ik daar helemaal niet van: afzien, ontberingen, regen in de UK, die f**ing midges*.

Kortom, toen de Flyer mij vroeg mee te gaan, moest ik even nadenken.

Mijn vrouw Carla was resoluut: **“Natuurlijk ga jij mee. Dat is toch gaaf!”**

Grappig, een compleet andere invalshoek. Ik denk dan: als ik naar de UK wil, pak ik het vlieg-

tuig wel – maar dat wil ik helemaal niet. Altijd regen is iets wat mij niet aantrekt. Ik houd van zon en warmte.

Hoe mooi was dan toch die reis! De vriendschappen die er al lagen, werden alleen maar hechter. Je hebt het ergens over, je maakt samen wat mee. Jasper, Jos en Rob – dank jullie wel dat ik mee mocht. Ik zou het voor geen goud hebben willen missen.

En op zo’n reis leer je andere leden van de R&ZV Naarden pas écht kennen. Mooie mensen, mooie gesprekken en veel gelachen. Eerlijk is eerlijk: het

Biertje na afloop, bij de R&ZV Naarden

Op het Gooimeer

weer zat wel mee. 28°C en zon maken dat Engelse landschap nóg mooier. Voor komend jaar staat er weer een prachtige reis met potlood in de agenda. Daarover later meer.

Dit jaar ben ik, zoals beloofd op de ALV, ook gaan coastal roeien. Samen met Hans Hentzepeter en Jos Beerepoot volgde ik de nieuw opgezette beginnerscursus roeien.

Bedoeld als experiment, want met RV Naarden hebben we afgesproken dat we voortaan in samenwerking met hen de beginnerscursus gaan organiseren. Geen omweg meer via Toprow in Amsterdam, maar gewoon gezellig bij onze zustervereniging.

Op de ALV ging het hier al over, en ik dacht: iemand moet het doen – en het is goed voor lijf en leden. Zo ook Jos en Hans.

Op het Gooimeer met Saskia Haring (instructrice)

Inmiddels roeien we op het grote water hier voor de deur en zijn we bezig een compleet roeiteam op te tuigen voor de wintermaanden en het komende zomerseizoen.

Ik had het niet verwacht, maar het is heerlijk om buiten op het water te sporten – samen met anderen. Echt een teamsport, goed voor lijf en leden. Dit is een sport die je fanatiek kunt doen, maar ook op latere leeftijd kunt blijven beoefenen. Getuige ons één-na-oudste lid, Iet Kuhn, 93 lentes jong en nog steeds actief! Onze oudste nog actieve zeiler is Han van Nes, en dat scheelt toch nog twintig lentes.

Ik wil andere zeilers dan ook van harte uitnodigen deze cursus te volgen – en misschien aansluitend roeilid te worden.

Ik zie dat sommigen echt wel behoefte hebben aan wat meer lichaamsbeweging dan ze nu krijgen □. Probeer het roeien eens uit! Niet geschoten is altijd mis.

Hans in een gestuurde Wherry met Ben van Linden van den Heuvell (instructeur)

Een van onze “zeilers van weleer” is al geruime tijd roeier bij ons – sterker nog, roeier van het eerste uur, het 26e lid op leeftijd van onze vereniging. Zeilen zit er niet meer in, maar roeien gaat nog prima. En als echte schipper is hij ook niet te beroerd om te sturen op een coastal.

Afgelopen jaar heeft Jos Dorrestijn – want over hem hebben we het – ook nog eens sturing gegeven aan de roeicommissie. Dit in verband met de samensmelting van de coastalroeiers van RV Naarden en R&ZV Naarden. Jos heeft zich daar met veel toewijding voor ingezet, en met succes!

Tijdens de Grande Finale kreeg Jos terecht de benoeming tot Lid van Verdienste, en we zullen hem dan ook toevoegen aan de Hall of Fame op onze website. Jos had al eens de zilveren clubspeld ontvangen en was vereniging technisch gezien al een beetje aan het “pensioneren”. Toch wilde hij dit jaar nog een extra bijdrage leveren – en dat heeft hij met verve gedaan.

Jos Dorrestein in het zonnetje

Wij zijn Jos zeer erkentelijk voor zijn tomeloze inzet.

Inmiddels hebben we een goede opvolger gevonden: bij het ter perse gaan van deze Grommer heeft **Annette van Grinsven** de rol van voorzitter Roeicommissie overgenomen. We zijn heel blij met haar komst en wensen haar veel succes.

En voor Jos, nog één keer: dankjewel!

Wind, strijd en feest

de WAC sloot het seizoen in stijl af!

Xander

Voorzitter Wedstrijdcommissie

Op Zaterdag 13 september vond de feestelijke slotdag van de WAC 2025 plaats – een dag vol actie, wind en gezelligheid waarmee we een prachtig zeilseizoen hebben afgesloten!

Terugblik op het seizoen

Het seizoen begon op 5 april 2025. Terwijl de meeste zeilers nog een beetje uit hun winterslaap moesten komen, lagen er al dertien boten klaar aan de start van de openingswedstrijd. Gedurende het seizoen groeide het enthousiasme en mochten we zelfs een aantal nieuwe boten verwelkomen.

De nestor van de WAC Han van Nes.

Onheilspellend weer, op de slotdag.

In totaal telden we 42 ingeschreven boten, verdeeld over vier klassen, met 30 actieve deelnemers die het seizoen kleur gaven.

De slotdag

De slotdag stond in het teken van stevige wind en sportieve strijd. Er werden twee wedstrijden gevaren waarin de zeilers hun

Club winnaars 2025 J/80

Club winnaars 2025 SW-A

vaardigheden én teamspirit konden laten zien.

Na afloop volgde een gezellige BBQ, waarbij onder het genot van een drankje ervaringen werden gedeeld en veel gelachen werd. De dag eindigde met een geweldig feest dat nog lang zal nazinderen!

Dankwoord

Namens het wedstrijdcomité willen we alle leden van de Wedcie, Vrijwilligers en actieve deelnemers hartelijk bedanken voor hun inzet, enthousiasme en betrokkenheid. Dankzij jullie is het seizoen een groot succes geworden!

De kalender voor volgend seizoen staat inmiddels al op de website – we hopen iedereen dan weer te zien op het water.

Vooruitblik & betrokkenheid

Dit seizoen liet opnieuw zien wat de WAC zo bijzonder maakt: sportiviteit, plezier en verbondenheid. Laten we daar samen op voortbouwen!

Promotie is belangrijker dan ooit – dus spreek medezeilers aan, deel je enthousiasme en nodig ze uit voor de volgende

Woensdagavondwedstrijd.

Samen maken we het nóg mooier.

Club winnaars 2025 X-79

Club winnaars 2025 SW-B (Beloften)

X-79 DikkieDix

Wouter Versluis over de overstap naar de X-79 DikkieDix: van toeren naar racen, van gemak naar precisie – en van alleen zeilen naar samen winnen.

Wat komt er daarna?

Ooit was ik de trotse eigenaar van een kleine toerzeilboot. Eerst verkende ik de Nederlandse binnenwateren, later groeide ik door naar de Waddenzee, Noordzee en zelfs de Oostzee. Lange zomervakanties op zee maakten plaats voor kortere tochten, en toen ik mijn boot dichterbij huis haalde – van Friesland naar Hilversum – veranderde het zeilen langzaam

van ontspannen tochtjes naar fanatieke wedstrijden.

In 2017 verkocht ik mijn toerzeiler en stapte ik met de Marieholm IF Eeve in de dinsdagavondcompetitie van Zeilvereniging Het IJ. Met succes.

Achter de brug

In die tijd lag mijn boot al in Naarden. Na twee jaar Markermeer begon ik ook op woensdagavonden op het Gooimeer te zeilen. Mooie wedstrijden, goede resultaten... en toch bleef er iets knagen. Was dit het? Was het zeilen op handicap écht wat ik zocht? Het lichte weer

Onboard van de Dikkidix

Nu de winterklussen, zoals de hele onderkant kaal.

achter de brug hielp niet mee, en steeds vaker vroeg ik me af: mis ik niet iets?

De kracht van eenheid

Naast de weekwedstrijden voer ik met de Eeve in de eenheidsklasse van de Marieholmvereniging. Ook deed ik mee aan regatta's onder ORC en zelfs tweemaal aan het Open Zweeds Kampioenschap IF. En telkens weer merkte ik: het eenheidsklassezeilen geeft mij de meeste voldoening. Hier ligt mijn hart. Dat wil ik elke week.

Na vier seizoenen ORC en SW ging de Eeve in de verkoop. Sneller dan verwacht vond ze een

nieuwe eigenaar. Ondertussen voer ik mee met de Sixtijn, een X-79 van een zeilvriend. Binnen no time waren we verkocht: dit is onze boot, dit is onze klasse.

Een eigen X

Mijn vaste bemanning was meteen enthousiast. Hans, ooit begonnen als opstapper op de Eeve, was inmiddels vaste kracht aan boord. Toen de stap naar een X-79 dichterbij kwam, werd hij niet alleen bemanningslid, maar ook mede-eigenaar.

In Fredericia, Denemarken, vonden we onze boot: een X-79 die we DikkieDix doopten. Half april

sloten we aan bij de al gestarte competitie.

Het contrast met de Eeve was enorm. De X-79 is een totaal andere boot: lichtvoetig bij weinig wind, maar een ontembaar paard zodra het doorwaait. Foutjes worden direct afgestraft, de tactiek wordt intenser, de adrenaline hoger.

De X-factor

We stapten over van een ondertuigde, zware waterverplaatser – waar je nooit te veel zeil voert en het handicapsysteem de strategie bepaalt (zoek vrije wind en vaar je eigen race) – naar een planerende lichtgewicht bobslee.

Op de X-79 moesten we de juiste zeilvoering bij de omstandigheden ontdekken. De grootschoot werd ineens ons gaspedaal én traction control tegelijk – misschien wel het belangrijkste gereedschap aan boord. Bakstagen, jackstays en bemanningsgewicht bleken het sluitstuk van een bijna eindeloze reeks trimmogelijkheden.

Op de steiger

Elke week verzamelt de groep X-79-zeilers zich op de C3-steiger in Naarden. Er wordt kennis

gedeeld, materiaal uitgewisseld, samen geklust en soms van boot gewisseld. Rivaliteit is er zeker, maar kameraadschap wint het altijd. En het mooiste: de vloot groeit.

Resultaat

We begonnen met overleven: veel wind, proberen heelhuids te finishen. Soms zat het tegen – een gebroken helmstok, versleten vallen en schoten die ons midden in de strijd lieten zitten. Kinderziektes die onnodig punten kostten.

Maar langzaam verminderde het aantal fouten. Met af en toe een ervaren opstapper groeide onze routine en kwamen ook de resultaten. Eerst vooral bij licht weer, maar in het slotweekend – met échte poeier in de zeilen – pakten we zelfs de overwinning.

Spijt?

De X-79 is een ouder ontwerp, met een reputatie die soms bedenkingen oproept. Maar onze DikkieDix geeft ons alles wat we zoeken: eenheidsklasse, een leerschool in zeilontwikkeling, een racemachine in licht weer én een vat vol emotie.

Spijt? Geen seconde.

Grande Finale

Roeien naar Flevoland

Marie Tromp

De datum stond al maanden vast: op 13 september – de dag van de Grande Finale en BBQ – roeien we via de sluis in Almere Haven naar het Weerwater en door naar de Noorderplassen. Hier lunchen we, en daarna weer terug. Klinkt eenvoudig, was het niet.

Op Vrijdag gaven allerlei wind-watchers wat anders aan.

Windguru, Windfinder,

Buienradar... het kwam erop neer

dat het zou waaien, met vlagerige wind en kans op regen en onweer.

Organisator Jos Dorrestijn was onbereikbaar voor overleg; hij voer met zijn Nimbusboot Dolphin de route richting R&ZVN, mat de sluis op (check! – er passen precies twee coastalboten plus de Nimbus in) en deed inkopen voor de lunch. Het plan was immers om met wisselroeiers op een volgboot de tocht te varen, zodat niet iedereen de hele afstand hoefde te roeien.

Het aantal deelnemers fluctueerde als eb en vloed. Eerst waren er twee boten vol, later drie, en toen toch weer twee boten vol.

Vrijdagavond overlegden we; alternatieven werden besproken en de beslissing viel: het gaat gewoon door!

Zaterdagochtend vertrokken de twee coastals naar de overkant. De wind en golven waren goed te doen. We pasten precies in de Havenkomsuis, met de riggers opgeklapt. We daalden zeker zes meter af naar polderpeil – best spannend! De volgende sluis was een zelfbedieningssluis in de Kromme Wetering. De Dolphin nam de buitenomweg en was al op de Hoge Vaart. Toen ging het mis: de zelfbedieningssluis deed het niet. Dat was óf een storing, óf toch een bewuste blokkade om

de triatlonzwemmers niet te storen op het Weerwater. Wat nu? Weerwater en Noorderplassen waren nu onbereikbaar – dus ook de lunchlocatie. Op de Dolphin werd er driftig overlegd, gebeld en een oplossing gevonden. Bij RV Pampus waren we welkom om aan te leggen, broodjes te smeren en de soep op te warmen. En laat Jos nu alles aan boord hebben! Een vooruitziende blik voor als het

Met z'n allen ruimden we de boten op en waren mooi op tijd voor de borrel. En diep in ons hart vonden we deze afstand (heen en weer ruim 20 km) best prima. De totale tocht zou ongeveer 40 km zijn, die we afwisselend zouden roeien met de wissels op de volgboot. Het schutten in de sluis en wisselen kost best wat tijd, waardoor we anders niet op tijd terug waren geweest voor de borrel en BBQ.

weer tegen zou zitten. Dus zaten we even later heerlijk in de zon bij RV Pampus: kopje soep, broodje en een sanitaire stop. De roeiers wisselden elkaar hierna weer af – tien in de boot, zeven man op de Dolphin – en zo voeren we weer terug de sluis in. Inmiddels was de verwachte wind opgestoken; er stonden pittige golven om de haven uit te varen. Een flink stuk op de benen! Regenjassen aan, want ook de regen viel. Het leuke van dit soort septemberweer is dat het ook weer snel opklaart en droog wordt.

Het was een mooie dag op het water, perfect georganiseerd door *Jos. **Bedankt!***

Weerwater blijven een magische bestemming – iets om naar uit te kijken en volgend jaar opnieuw te proberen. In een weekend zonder triatlon.

Robbeknotsen & Ereknots

Bert Piels

Dit jaar, 2025, zijn er weer leden van de R&ZV Naarden naar de UK geweest. En als je op eigen kiel of als bemanning de overkant hebt gehaald, dan mag je voor de rest van je leven jezelf een Robbeknots noemen.

De Robbeknotsen zijn inmiddels

een traditie geworden sinds 2007 – toen de omstandigheden ook weer eens erbarmelijk waren. Iedereen die toen de oversteek had gemaakt, had ook de golven van de Noordzee terug moeten koppen. Het zout stond in je onderbroek, je haar was stijf van het zout, en je had zóveel over de zeerailing gekotst dat je maag leger was dan je portemonnee.

Robbeknotsen van 2013, met Amada Commandante Thea Stam, en Ereknots

Robbeknotsen van 2010, 6 flessen champagne leeg om: 05.15 uur UK time.

En vergeet ook het uitdrogen niet: er moest veel ingenomen worden, het liefst drank uit de koelkast van de burens. Maar ja, je kon geen risico nemen, dus op medische gronden champagne drinken.

Die Engelsen hadden al veel meegemaakt, maar dat er zes flessen champagne om 05.30 uur Engelse tijd leeg waren – dat konden ze toch moeilijk bevatten. Maar je was Robbeknots, en je sloeg je erdoorheen.

Hier waren de Zeezeilers van Naarden. Wij hadden wel kennis, maar kenden geen waarden. De meesten dronken als een stel bejaarden – maar ja, die kwamen dan ook niet met de boot uit Naarden.

Bij aankomst in Engeland kon je wel een beer opeten – mét pepersaus en patatjes.

Het traditioneel uitreiken van de Oorkondes met Zeewater en een Frissewind.

De Robbeknotsen van 2025 Rene, Jos, Paul, Akkerroos en Jeroen.

Dit jaar mocht de Ereknots weer de Oorkondes uitreiken. Dat gebeurde met zeewater en een frisse wind, om nog eenmaal de grote oversteek te ervaren.

Om de traditie van het uitreiken voor de komende jaren te garanderen, is het mij dan ook een genoegen om René Kemps als nieuwe Ereknots te mogen benoe-

men. Alleen een Ereknots kan een nieuwe Ereknots benoemen.

Gelukkig was René mee geweest op de grote oversteek.

Het verslag daarvan vind je verderop in deze Grommer.

René heeft nu het recht om de Oorkondes uit te reiken – mits dit traditioneel gebeurt met zeewater en de frisse wind.

R&ZV 'Naarden'

De Oorkondes zijn niet overdraagbaar, en fraude wordt zwaar bestraft. Men moet dan denken aan twee jaar papier prikken op de jachthaven, waarbij iedereen mag roepen:

“Hé Fraudeur, hier ligt nog een papiertje!”

Maak kennis met 't Schuurtje onze huisband!

“Wij zijn 't Schuurtje, een vijfkoppige feestband uit Amersfoort
altijd in voor een feestje!

De band bestaat uit:

Veerle (zang), Roemer (gitaar), Kris (piano), Tess (bas) en Mees
(drums).

Wat begon als een spontaan optreden op de verjaardag van Tess,
groeide uit tot een echte band, die inmiddels regelmatig speelt op
borrels en feesten en partijen.

Zo hebben we inmiddels twee keer gespeeld bij de R&ZV Naarden
beide keren een groot succes, met veel dansende leden en een
geweldige sfeer!

Bernard J/80, die ons daar zag spelen, vroeg ons voor zijn huisfeest
ook dat werd een topavond!”

Leuk detail: via Quirine van het jeugdzeilen zijn wij in contact
gekomen met de vereniging.

“Ik ken Roemer en Mees al sinds ze vier en vijf jaar oud waren, toen ze samen met
mijn kinderen Arthur en Pepijn voetbalden. Het voelt extra bijzonder om hen nu als
band te zien groeien!”

Wil je dat ze ook bij jouw feestje spelen?

Neem contact op met Veerle via 06 18 22 46 79.

Wedstrijden, Toeren of RAC: Coastal roeien is voor iedereen

Lieke Bos

Coastal Commissie

Wedstrijden

Wat hebben we een mooi coastal-seizoen achter de rug. Hoewel het seizoen nooit stopt, want coastalen doe je immers het hele jaar rond, is het toch leuk om terug te blikken op alle evenementen van 2025. Om onze wedstrijdresultaten kracht bij te zetten, namen wij deel aan de stuur- en roeiclinic van KRZV Muiden. Dieuwke Vetter (een stuuricoon bij glad roeien én coastal roeien; ze stuurde onlangs op het WK de winnende 8) gaf ons tips en tricks. Een hele leerzame dag, maar ook confronterend. De voorrangsregels zijn minder logisch dan bij het zeilen, en boeien ronden zonder schade te varen blijft een enorme uitdaging. Zo hebben we bij de wedstrijd in Scheveningen kunnen ervaren wat een grote stalen zee-

boei doet; deze geeft namelijk niet mee, en de stroming maakt dat je ernaartoe gezogen wordt. Stuur Wilbert was zijn stem kwijt, dus waren alle roeiers tegen elkaar aan het schreeuwen. Eind goed, al goed; Wilbert bleek ook nu weer ervaren genoeg om met onze ploeg een mooi resultaat neer te zetten. Zijn ervaring lees je elders in deze Grommer.

De Head of the River is voor gladde roeiers de start van het wedstrijdseizoen. Als promotie van coastal roeien in verband met toekomstige deelname aan de Olympische Spelen werd er ook een coastalnummer uitgeschreven. De bochtige Amstel is eigenlijk niet zo geschikt voor coastals, maar met de stuurkunst van Hans F. werd het toch een waardige wedstrijd. Met nadruk op strijd; er was veel venijn bij de start, wat een fanatisme; een bijzondere

RAC

Van april tot begin september trainden we middels de dinsdagavondwedstrijdjes (RAC). Na een aarzelende start konden we in de loop van de weken toch meestal met twee boten uitvaren en werd er goed gestreden. Ieders deelname levert altijd punten op. Dit doet vermoeden dat iedereen hoog kan eindigen, maar als we de eindstand beschouwen, zijn de winnaars gelukkig toch de roeiers met veel ambitie: 1. Babette, 2. Annemarie en 3. Patricia; hulde!

De terugtocht was nog even spannend vanwege naderend onweer, maar dit bleef gelukkig bij een enkele klap. Met een mooi windje en coastalwaardige golven arriveerden we mooi op tijd voor de borrel van het Finale Feest. We sloten hier de RAC af met de prijsuitreiking en beleefden samen met de zeilers een prachtig eindfeest.

Leren roeien

Diverse zeilers liepen warm voor coastal en willen aanhaken. Welkom! Kies voor de instructie voor Absolute Beginners of een keer meeroeien voor herintreders, die ooit al eerder geroeid hebben.

Ontdek wat zeilen en coastal roeien overeenkomstig hebben en verbaas je over de verschillen.

Toeren

Toeren is ideaal om de buurt te verkennen. In juni toerden we met vier boten naar Pampus; in september was de overkant, Almere, aan de beurt. Met twee boten en wissels op de volgboot.

Workshop Lijnensplitsen

4 of 18 maart 2026

De Lijnenspecialist verzorgt voor ons een complete workshop 'Splitsen van Moderne Lijnen'. Wil je graag leren splitsen en meer leren over modern touwwerk? Dan ben je van harte welkom in ons clubhuis op Woensdagavond 4 en/of 18 maart 2026.

Wie geeft de workshop?

De workshop wordt gegeven door een of meerdere van tuigers van de Lijnenspecialist. We starten met een korte inleiding over de diverse kunststoffen en constructies die worden gebruikt voor de productie van lijnen. Ook leggen we uit welke lijn je het beste voor een specifieke toepassing kan gebruiken en laten praktische voorbeelden zien.

Zelf aan de slag

Maar deze avond gaat vooral over 'zelf aan de slag zijn'. Je leert in ongeveer drie uur de basistechnieken van splitsen van lijnen met Dyneema® vezels en polyester lij-

nen. Met een klein beetje oefening zal je merken dat je al snel in staat bent om een oogsplits te maken of een soft-shackle. Gewapend met deze technieken kun je daarna zelf aan de slag met het optimaliseren van je boot.

Hoe gaan we dat doen?

Wij laten de alle splitsen stap voor stap zien. We doen dit door middel van het splitsboek en duidelijke instructievideo's. Na iedere stap krijg je tijd om deze zelf volgen. Uiteraard is er gelegenheid om vragen te stellen. De tuigers van de Lijnenspecialist lopen rond om je met iedere stap te helpen.

Wat heb je nodig?

Helemaal niks. De Lijnenspecialist verzorgt het lesmateriaal, de lijnen en het splitsgereedschap om te oefenen tijdens de workshop. Je hoeft dus alleen nog naar de avond te komen. De koffie staat klaar.

Wat kost de workshop?

De kosten voor de workshop zijn € 29,95 per persoon. Het bedrag is inclusief alle materialen om tijdens de avond te oefenen.

In het geval dat je de workshop annuleert binnen twee weken voor aanvang, dan zal er geen restitutie van het deelnamegeld zijn.

Wanneer is de workshop?

Op Woensdagavond 4 maart en/of op 18 maart 2026. Geef aan in het aanmeldformulier op de site welke data je kan.

Voor wie is de workshop?

Voor leden van R&ZVN, dus roeiers en zeilers. Ook de bemanningsleden van de diverse schepen zijn welkom. Let op, als het vol is: leden gaan voor niet-leden.

Terugkijken op coastal roeien op zee

Wilbert van Waes

Als stuur en als roeier heb ik de afgelopen maanden een paar keer écht op zee geroeid.

Coastal Challenge Scheveningen – 6 juli 2025

Roeien op zee, maar toch starten vanuit een haven – in dit geval de haven van Scheveningen. De dagen voorafgaand aan deze Coastal Challenge had er een krachtige westenwind gestaan, en de deining was er nog steeds. Tijdens de race stond er echter een prettig windje van zo'n 3 Bft.

Mijn nichtje woont aan de boulevard in Scheveningen; haar man geeft daar winglessen en kent de omstandigheden goed.

Zij schreef:

“Wat een geweldige prestatie, want de Noordzee is altijd de

lastigste zee ter wereld. Ze zeggen: als je het op de Noordzee kan, dan kan je het overal. Dat geeft me altijd vertrouwen als ik ergens anders het water op ga. Superstoer van jou en de dames om sowieso mee te doen – geen makkelijke opgave. Ik was 's ochtends al even wezen wingen om te kijken hoe het was, en inderdaad: de golven en de deining kwamen van alle kanten. Geniet met het team, blijf je ontwikkelen en zie je snel weer op de klotsbak van de Noordzee!”

Katwijk Coastal Endurance – Skuytevaart – 6 september 2025

Na onze deelname in 2024 gingen we ook dit jaar weer naar Katwijk. De vraag was: nemen we zelf een boot mee of lenen we er een? De kans bood zich aan om een Philippi te huren van RV IJmeer. Minder gedoe, en met onze eigen

riemen in de RV Naarden-kleuren konden we formeel meedoen als leden van de KNRB.

ervaringen werd even gecheckt of er wellicht water in de binnenschil zat. Dopje eraf – en het water spoot wel tien centimeter hoog uit de boot!

27

De Grommer 241

Het weer was prachtig – windkracht 3 Bft uit het zuiden. Maar het enthousiasme sloeg direct om na de start: de boot bleek niet vooruit te branden. Tijdens trainingen roeiden we gemakkelijk 12 km/u, maar nu traptten de dames, wat ze ook deden, niet harder dan 10 km/u.

Dat verklaarde onze ‘remmende’ voorsprong. Toch maar de volgende keer een eigen boot meenemen; op de wherrywagen past prima een coastal 4. Een ervaring rijker en genoten van een heerlijke dag. Per slot van rekening: meedoen is belangrijker dan winnen. Volgende keer beter checken en voorbereiden.

Bij de eerste heat van de damesploeg van IJmeer was al opgevallen dat zij als een-na-laatste eindigden, en wij deden het niet beter. Bij terugkomst stonden de heren van IJmeer al klaar om de boot direct over te nemen, maar naar aanleiding van onze

**Oosterschelde met De Honte
Middelburg – 14 september
2025**

Na onze eerste ervaringen op stromend getijdenwater in 2023 organiseerden we nu zelf een toertocht met de teamgenoten van mijn zoon Martijn en enkele ploeggenoten van de mixed 8 van De Honte.

We roeiden met een boot van Dutch Coastal Rowing vanuit Goese Sas, via Zandkreek naar Kats en Colijnsplaat en terug – een totale afstand van 26,68 km. Onder de hoge wal, met een zuid-westenwind van 4 tot 5 Bft, roeiden we met een gemiddelde snelheid van 8,4 km/u en een topsnelheid van 13,3 km/u.

Nietig zo'n vier in de sluis – en op het grote water – stralende gezichten.

Reacties van de ploeggenoten waren kort samengevat:

“Mooie tocht onder de hoge wal: well done!”

“Zo te zien hebben we genoten.”

“Het was geweldig en het bier smaakt daar ook!”

“Met bitterballen, dat hoort.”

“Geweldig, Wilbert – wil ik ook!”

Update botenloods

Bouw-commissie

Hoewel er nog steeds geen nieuwe botenloods staat, hebben we bepaald niet stilgezeten!

In november 2024 – na goedkeuring op de ALV – hebben we een eerste concept ingediend bij de gemeente. Helaas bleek pas in februari dat er ook tekeningen nodig waren. Overleg is er blijkbaar niet echt mogelijk; men keurt je plan gewoon goed of af.

Gelukkig konden we rekenen op hulp van Mark van der Veer, vader

van Toon (jeugdzeiler), die ons geweldig heeft ondersteund. Dankzij hem konden we eind april het tweede concept indienen.

Dan denk je: nu gaat het snel! Maar niets bleek minder waar. Pas in augustus kwam er een geplande bespreking met de welstandscommissie. De tekening leek goedgekeurd te worden, al had de commissie wel nog twee wensen: een sedumdak en een schutkleur. Gelukkig kon Marie (roeien) ons helpen met info over sedum daken.

Wij dus weer aan de slag! En geloof me: een sedumdak tekenen is een helse klus – alles moet onder een hoek komen te staan. Maar... het is gelukt! Eind oktober hebben we onze definitieve aanvraag kunnen indienen.

Wat nu?

Afwachten dus. Binnen zes weken verwachten we meer te horen. Als alles goed gaat, kunnen we daarna eindelijk aan de slag. Ons streven blijft om begin van het nieuwe jaar te starten met de bouw.

Tegen die tijd melden we ons weer, want dan kunnen we goed wat hulp gebruiken bij het slopen en afvoeren van de oude loods.

The UK, here we come!

René Kemps

Op 12 juni 2025 was het zover: mijn tocht naar de UK.

Met een vrouw en drie dochters die vooral van bikini en zon-zeilen houden, reikt mijn ervaring op zee vooral tot de Middellandse Zee. Maar dit keer zocht Team Flyer versterking voor een overtocht naar Engeland. En zo kwam ik in de loop. Samen met Jasper Ravesteijn, Jos Beerepoot en Rob van den Akker op de Oya van Rob – een prachtige Elan 340. Niks

behelpen!

Na wat vooroverleg en appverkeer meldde ik me, nadat ik Jos en Jasper had opgepikt in Naarden, op Woensdagavond 11 juni rond 18.00 uur in IJmuiden. Rob had de boot daar al naartoe gevaren. Wat een treurig oord is dat trouwens! Ik was er nog nooit geweest, maar had er ook niets aan gemist.

Gelukkig was er genoeg gezelligheid met R&ZV Naarden-leden. Samen met de Lyra, Jeanne, Popeye en de Meeuw gingen we

all-you-can-eat sushi eten. Leuk om alle deelnemers te zien en te spreken – en een prima maaltijd voor een lange reis: IJmuiden – Woolverstone (Ipswich), zo’n 140 mijl.

De vooruitzichten waren prachtig: genoeg ruime wind, droog en zonnig. Hoe mooi is dat!

De overtocht

Op Donderdag 12 juni vertrokken de eerste boten om 10.00 uur. De “langzaamste” eerst en de Oya als laatste, zodat we min of meer tegelijk zouden aankomen in Woolverstone. Vaak hoor je dat het vertrektijdstip bij zulke reizen belangrijk is vanwege de stroming, maar naar de UK heb je net zo vaak mee- als tegenstroom –

dat maakt dus weinig uit. Wat wél meetelde, was dat we ook de rivier de Orwell op moesten. Daar wil je na een lange reis geen tegenstroom meer hebben.

Terugrekenend was een vertrek rond 10.00 uur perfect. En zo geschiedde.

Eenmaal buiten besef je pas hoe groot de Noordzee is – en hoe nietig je zelf bent. Grote zeeschepen, windmolenparken waar je uren langs zeilt, en zodra je te dichtbij komt, hoor je al snel via de marifoon: “What are your intentions?”

Je ziet elkaar nauwelijks, dus “samen varen”? Ho maar. Als er iets gebeurt, ben je echt alleen. Zelfs marifoonbereik is beperkt zo ver op zee. Gelukkig hadden we

AIS, waarmee we wat boten konden volgen.

Na een paar uur kwamen we de Lyra en de Meeuw tegen. En als je elkaar niet zag, hoorde je soms toch wat via de marifoon. Zo moest iemand plots in het Engels communiceren met een Russische schipper en had het over “backboord”. Toen die ander terugriep “Port, you stupid idiot!” was het lachen geblazen aan boord. Het zijn de kleine dingen die zo’n reis leuk maken.

Wind, golven en kroepoek

Het zeilen was fantastisch. We hadden prachtig weer, de zon scheen en de wind trok lekker aan. We begonnen met 10 knopen, richting de avond toenevend tot 20, met vlagen tot 28 knopen – allemaal uit het noordoosten, dus ideaal naar de

overkant.

We waren goed voorbereid: koken aan boord is niet altijd handig, dus ik had thuis nasi gemaakt. Op zeker moment dook Jos de kombuis in en warmde alles op – kroepoekje erbij, heerlijk!

Rond 21.00 uur gingen we over op 4-uurs shifts: vier uur slapen, twee uur schipperen, twee uur matroos. Ik had de hondenshift – naar bed om 8/9 uur, wakker om middernacht. Voor mij prima, want ik slaap altijd goed, ongeacht het tijdstip.

Om 0.00 uur stond ik weer fris en fruitig aan dek. De wind was flink toegenomen: SOG 7 knopen, vlagen 28. Rob en ik aan dek, de wind draaide naar zuidoost – mooi moment voor een gijp. Goed plan, slechte uitvoering.

Grootschoot inhalen, gijpen, BAM! De top scheurde uit het zeil. K met peren.

Jos en Jasper uit bed, helpen. Het grootzeil was niet te repareren. Dus opbergen – in het donker, met flinke golfslag. Geen pretje.

Daarna voeren we verder op de genua. Nog steeds lekker snelheid, maar met 70 mijl te gaan op alleen dat zeil en hoge golven word je een soort golfsurfer: veel bewegen, blijven sturen.

Met grootzeil snijd je meer door de golven – nu was het hobbelen. Gevolg: als je net wakker wordt en je onderdeks aankleedt, kun je beter snel richting spiegel... de nasi van de avond ervoor vond een tweede bestemming als voer voor de vissen. Niet ideaal met nog 30 mijl te gaan. Maar goed, lege maag, frisse lucht, horizon: het werkt.

's Nachts zeilen is magisch. Rustig, bijna stil, en met volle maan nooit helemaal donker. Enorme schepen zijn soms net nachtclubs vol licht, en soms juist nauwelijks zichtbaar – en dan maar hopen dat zij jou wél zien.

Aankomst in Engeland

Rond half twaalf, de meeuwen vlogen al enige tijd links. passeerden we de terminal van Harwich. Ook zo'n troosteloze plek – een

soort IJmuiden, maar dan aan de overkant. Gelukkig was de timing perfect: stroom mee de rivier de Orwell op. En wat is het daar mooi! Binnen no-time vergeet je Harwich en vaar je tussen klassieke Engelse heuvels, alsof de tijd heeft stilgestaan. Zon, warmte – heerlijk.

Rond half één meerden we af in Marina Woolverstone. Zeilmaker gezocht en gevonden – wat een service! Hij haalde het zeil op en bracht het een dag later netjes

gerepareerd terug.

De andere deelnemers volgden al snel, en rond half vier zaten we met z'n allen op de Lyra met een biertje. Daar passen pas écht veel mensen op ☐.

's Avonds dineerden we gezamenlijk bij Butt & Oyster in Pin Mill – twintig minuten lopen langs de rivier. Een typisch Engels café-

restaurant dat zo uit een aflevering van James Herriot kon komen. Pintje Pale erbij, helemaal top.

Engels avontuur

De insteek van de reis was duidelijk: ontspanning! Lowestoft hadden we vorig jaar al gezien – daar was weinig aan. De omgeving rond de Orwell was veel mooier, dus deze 140 mijl was het dubbel en dwars waard.

De volgende dag deden we het rustig aan. Wat kleine klusjes, wat chillen en met de hele groep wandelen naar Ipswich. Prachtig landschap, maar best een tippel – tien kilometer! Ipswich zelf hoeft je niet per se gezien te hebben, maar de havenkom heeft gezellige pubs waar het goed toeven is.

Terug namen we een Ubertje (we

waren tenslotte niet op wandelvakantie) en aten 's avonds bij de Royal Harwich Yacht Club, vlak bij de haven van Woolverstone. Goed eten, goed gezelschap, niet te duur – prima zo.

De terugreis

Zaterdagochtend: tijd om naar huis te gaan. Na een ochtendduik (waar sommigen hardnekkig aan vasthielden) en ontbijt vertrokken de eerste boten rond 12.00 uur. En hoe mooi kan je het hebben? De wind kwam tijdens de hele terugreis uit zuid/zuidwest – dus wederom ruime wind naar huis! Geen kapot zeil, gewoon gáán. Met STW 7-8 knopen en stroming mee vlogen we met 9 knopen SOG huiswaarts. Heerlijk zeilen

met de Flyer-mannen – goed gezelschap!

Ondanks dat de wind 's nachts wat afnam, kwamen we rond half tien 's ochtends weer aan in IJmuiden. Na een goede douche en lunch was het tijd om afscheid te nemen. Jasper en Rob voeren de boot verder terug, terwijl Jos en ik de auto pakten.

Tip: parkeer nooit in de haven van IJmuiden – €50 per dag!

Uiteindelijk dus nog een verrassing van €150 op de terugweg.

Maar ach, het mocht de pret niet drukken.

Volgend jaar gaan we weer op pad.

Wie gaat er mee?

R&ZV 'Naarden'

Wij blijven (voorlopig) bij het CWO

Misschien heb je het al gelezen: het Watersportverbond verandert de manier waarop opleidingen en diploma's in de watersport worden georganiseerd. De samenwerking binnen de stichting CWO wordt langzaam afgebouwd. In plaats daarvan kunnen verenigingen en vaarscholen voortaan rechtstreeks gebruikmaken van de diplomalijnen van het Watersportverbond en de Nationaal Watersportdiploma-lijn (NWD).

Voor onze vereniging betekent dit dat we voorlopig bij het CWO blijven. We blijven onze opleidingen en zeillessen dus gewoon uitvoeren zoals we gewend zijn. Tegelijkertijd gaan we de

komende periode kijken hoe andere vaarscholen en verenigingen met de nieuwe situatie omgaan. Op basis daarvan bepalen we op een later moment of – en wanneer – we overstappen naar de diplomalijnen van het Watersportverbond.

Zo zorgen we ervoor dat onze instructeurs, cursisten en opleidingen blijven voldoen aan de kwaliteitseisen én dat iedereen met plezier en veiligheid op het water kan blijven leren en genieten.

Alleen én samen, dat is voor mij perfect

Quirine Veth

Hugo over zeilen: “Alleen én samen, dat is voor mij perfect”

Hugo (middelste op de foto) is één van de enthousiaste deelnemers aan de zeillessen bij onze vereniging. Wat hij het leukste vindt aan zeilen?

“Op het water zijn en de wind langs mijn oren voelen,” vertelt hij. “Snel over het water glijden met je bootje is echt tof!”

Hugo geniet niet alleen van de snelheid en het gevoel van vrijheid, maar ook van het nadenken dat erbij komt kijken. “Je moet

steeds beslissen wat je moet doen, bijvoorbeeld aan welke kant je zeil moet staan en hoe ver. Dat vind ik leuk.”

De lessen zelf zijn volgens Hugo altijd afwisselend. “Je doet steeds verschillende dingen, en de instructeurs en instructrices zijn altijd aardig.”

Wat zeilen voor hem extra bijzonder maakt, is de combinatie van zelfstandigheid en gezelligheid: “Ik vind het fijn dat ik in een bootje alleen aan het varen ben, maar ook leuk dat ik samen met mijn vrienden in een groep zit. Dus het is alleen én samen, zeg maar. Voor mij perfect.”

Even voorstellen: onze nieuwe hoofdinstructrice

Karin Lampen

We zijn ontzettend blij dat Karin Lampen zich dit seizoen heeft aangesloten als hoofdinstructrice bij onze vereniging! Karin is niet alleen een enthousiaste moeder van een jonge zeiler, maar ook een ervaren opleider met alle benodigde CWO-diploma's. Dankzij haar expertise voldoen we volledig aan de eisen van het CWO – en dat is van grote waarde voor onze vereniging.

“Watersport is mij met de paplepel ingegoten,” vertelt Karin. “Als kind bracht ik al heel wat uren door op het water. Eerst leerde ik roeien in een Piraatje, later zeilde ik in de Optimist, de Splash en de

Laser. Wedstrijdzeilen was toen mijn grote passie – die liefde voor wind en water is nooit verdwenen.”

Na haar eigen wedstrijdcarrière gaf Karin maar liefst achttien jaar met veel plezier (wedstrijd)training aan jonge zeilers in de Optimist. “Het blijft geweldig om te zien hoe kinderen groeien in hun zelfvertrouwen en plezier op het water.”

Na deze periode maakte ze de overstap naar een andere tak van sport: roeien bij RV Naarden. “Ook een prachtige manier om op het water te zijn!” glimlacht ze.

Toen haar zoontje vorig jaar begon met zeilen bij R&ZV Naarden, begon het weer te kriebelen. “Dat bracht me terug bij het lesgeven – dit keer met een persoonlijk tintje dus. Ik vind het leuk om actief bij te dragen aan de vereniging en samen met de jonge zeilers mooie dagen op het water te beleven. Geniet lekker van de winterperiode, en tot volgend jaar op het water!”

5 vragen aan... Bram Adema van CFP, hoofdsponsor van het J/80 WK 2025

Door Ellen Hamelink
Foto's: Twirre Bogaard

Afgelopen zomer was het WK J/80 in Nieuwpoort. Net daarvoor vond dit interview met Bram Adema plaats. Gezien de uitgave van de Grommer nu pas hier te lezen. Bram werd 21e op het WK en daarmee de hoogst genoteerde Nederlander en nog wel van R&ZV Naarden!

Het J/80 Wereldkampioenschap in Nieuwpoort komt nu toch echt in zicht!! Inmiddels zijn al negen Nederlandse boten aangemeld.

Van de (tot nu toe) totaal 44 boten is dat behoorlijk wat en wordt het ook een mooi Nederlands feestje. Niet in de laatste plaats omdat de hoofdsponsor van het WK ook nog eens onze eigen Bram Adema is! Tijd om hem een paar vragen te stellen...

Veel Nederlandse J/80 teams gaan naar het WK 2025 in Nieuwpoort

Wat kunnen we van het WK verwachten?

„Een enorme menigte! Met een vloot van ruim vijftig boten wordt het overweldigend, want dat zijn

we niet gewend bij de Frostbite Cup of het Nederlands Kampioenschap. Daarbij vaar je tegen veel verschillende nationaliteiten. Naast de Belgen en Nederlanders verwachten we Fransen, Spanjaarden, een paar Engelsen en zelfs een Zwitsers team! Je gaat je verbazen dat sommige boten zo goed zijn, dat ze altijd bij iedereen wegvaren. Daarbij is de stroming op zee ook een fantastische extra factor. Deze staat soms parallel aan de kust, maar tussen de getijden door staat deze juist haaks op de kust. Het is prachtig water voor Nieuwpoort!”

Op welke manier is CFP Green Buildings betrokken bij de voorbereidingen van het WK?

„Als sponsor zit je niet in de organisatie, maar wat ik wel heb voorgesteld bij het begin, is om een deel van ons sponsorschap te spenderen aan jonge teams. Andere sponsors zijn daarbij aangehaakt. Hiermee willen we de zeilsport helpen. De grootste talenten zijn vaak jong, maar als ze zich willen bewijzen, moeten ze meedoen. Vaak wordt dat ver-

hinderd door de totale kosten die komen kijken bij een boot aanschaffen, het onderhoud en de ligplaats. Als we willen dat zeilen populairder wordt bij jongeren, dan moeten we ervoor zorgen dat ze mee kunnen doen.”

Waarom sponsort CFP het WK?

„We zien veel overeenkomsten tussen ons bedrijf en het zeilen in een J/80. In veertien landen hebben wij inmiddels tien miljoen gebouwen en woningen verduurzaamd. Zeilen is ook een duurzame vorm van voortbewegen en het WK is internationaal. Dit jaar organiseren we voor het twintigste jaar de CFP zeilregatta. We doen dit alles, omdat we vinden dat je dingen moet doen die je leuk vindt en waar je in gelooft. Daarbij zie ik binnen de J/80 vloot dat iedereen altijd bereid is om elkaar te helpen. Die galantheid zouden we vaker moeten zien in de wereld, maar komt wel overeen met de duurzaamheidssector. Nieuwe innovaties worden gedeeld, zodat anderen die ook kunnen gebruiken. Samen maken we de wereld mooier.”

Hoe schat je jullie eigen kansen als team in?

„Oei, dat is gevaarlijk om te zeggen! Met team nJord hebben we de top 20 als doelstelling, maar als we in de top 10 eindigen ben ik helemaal dolgelukkig. We hebben een leuk maar serieus team. Jildau Toornstra – Ter Horst (roer en tactiek) en Wouter Toornstra (voordek en trim) zijn natuurlijk de echte rock stars, die hun sporen hebben verdiend in de Yngling klasse. Jaap Molenaar zit naast Jildau en ikzelf doe pit. We varen de boot echt met z'n vieren, zoals het hoort. Echt feesten gaan we pas op vrijdag, want met lange, intensieve dagen wil je fris

blijven. De Belgische biertjes moeten dus even wachten!”

Moet het WK ook een keer naar Nederland komen?

„Lastig... Het is natuurlijk fantastisch dat het nu een keertje in de buurt is en we met veel Nederlanders meedoen. Hoewel ik er niet aan twijfel dat we de organisatie in Nederland prima op poten kunnen zetten, denk ik wel dat de Nederlandse vloot voor het mooie net te klein is. Als je kunt starten met 30+ bootjes in je eigen land, is dat beter. Ik zou zeggen: een mooie ambitie voor de Frostbite Cup!”

Voorzitter: René Kempers voorzitter@rzvnaarden.nl

Penningmeester: Jos Beerepoot penningmeester@rzvnaarden.nl

Secretaris: Jurgen Schreij secretaris@rzvnaarden.nl

COMMISSIES *(voorzitters cursief)*

Clubhuiscommissie *Sander de Bruin*

Jeugdzeilen *Quirine Veth, Rens Groot*

IT Commissie *Erik Snijder*

Ledenadministratie *Jurgen Schreij*

Redactie de Grommer *Bert Piels, René Kempers*

Advertentie beheer *Openstaande vacature*

Wedstrijdcommissie *Xander Bianchi, Hylke Steensma,
Erik Snijder, Bernhard Holsboer,
Gerard Meijer*

Toerzeilcommissie *Linda Hentzepeter, Ivo Koopmans,
Peter van der Ham, Martine Morriën,
Eddo Overman*

Zeeroeicommissie *Annette van Grinsven, Jos Dorrestein, Klaas Hoek,
Marie Tromp, Ben van linden van den Heuvel,
Lieke Bos*

Zeilcommissie *Toercommissie, jeugdzeilcommissie,
wedstrijdscommissie, Bert Piels*

Website **www.rzvnaarden.nl**
e-mail **info@rzvnaarden.nl**